

Sygn. akt V Ca 1146/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Maria Dudziuk
Protokolant:	sekr. sądowy Julita Gałys

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (poprzednio (...) S. A. z siedzibą w W.)

przeciwko (...) sp. z o. o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 17 stycznia 2019 r., sygn. akt I C 3619/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w W. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.

V Ca 1146/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (od 2 sierpnia 2018 r. (...) Spółka Akcyjna) domagał się zasądzenia na swoją rzecz od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., 400 Euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 26 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z 5 czerwca 2018 r. nabył od małoletniej T. S. wierzytelność przysługującą jej względem pozwanego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie EWG nr 295/91, za opóźnienie 14 maja 2018 r. lotu na trasie z W. na F. o nr rejsu (...), realizowanego przez pozwanego przewoźnika. Powód podniósł, że pismami nadanymi 18 czerwca 2018 r. zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności, wzywając równocześnie do zapłaty żądanej kwoty w terminie 7 dni, niemniej pomimo wezwania do zapłaty, nie doszło do ugodowego rozwiązania sporu.

Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda z uwagi na niedopuszczalność przelewu prawa zryczałtowanego odszkodowania przewidzianego przepisami Rozporządzenia WE nr 261/2004, albowiem sprzeciwia się ono właściwości zobowiązania. Jednocześnie pozwany wskazał, że powód nie udowodnił faktu zaistnienia opóźnienia przekraczającego trzy godziny i w związku z tym nie wykazał spełnienia przesłanek przyznania odszkodowania na podstawie przepisów Rozporządzenia (WE) 261 /2004.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2019 roku Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie oddalił powództwo w całości.

Orzekając jak w wyroku Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. S. posiadała zaplanowany na 14 maja 2018 r. lot nr (...), na trasie z portu lotniczego w W. do portu lotniczego na F., realizowany przez pozwanego przewoźnika. Rozkładowy start lotu zaplanowany był na godzinę 15:00 UTC, zaś planowana godzina jego zakończenia to 20:35 UTC. Ostatecznie samolot wylądował na lotnisku na F. o godzinie 20:56.

(dowody: poświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie dokumentów podróży - k. 13, oraz karty pokładowej — k. 12, wydruk siatki operacyjnej — k. 31- 32).

5 czerwca 2018 r. pomiędzy T. S. reprezentowaną przez przedstawiciela ustawowego — P. S. (cedentem) będącą pasażerem linii lotniczych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nr lotu (...) powodem (cesjonariuszem) zawarta została umowa cesji wierzytelności nr (...), na mocy której cedent przełał na rzecz cesjonariusza wierzytelność z tytułu roszczenia o odszkodowanie za opóźnienie/ odwołanie lotu na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 w związku z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C 402/07 i C 432/07. (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem umowa cesji - k. 9- 10).

Pismami z 12 czerwca 2018 r. powód zawiadomił pozwanego o zawarciu z T. S. umowy przelewu wierzytelności nr (...) z tytułu roszczenia o odszkodowanie za opóźnienie lotu nr (...) z 14 maja 2018 r. oraz wezwał pozwanego do zapłaty 400 euro, w terminie 7 dni, na wskazany numer rachunku bankowego, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowody: poświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie zawiadomienia o zawarciu umowy cesji wierzytelności - k. 8, przedsądowego wezwania do zapłaty — k. 9).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt sprawy dokumentach, co do wiarygodności których sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie sądu w rozpoznawanej sprawie.

Mając na uwadze wyżej dokonane ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy ocenił, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie gdyż zasadny okazał się zarzut niewykazania przez powoda wystąpienia opóźnienia wynoszącego powyżej 3 godziny i w konsekwencji niewykazania istnienia przesłanek zasądzenia odszkodowania.

Zgodnie z ogólną zasadą ujętą w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z powoływanego faktu wywodzi skutki prawne. Na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Rolą sądu jest natomiast przestrzegać zasady kontradiktoryjności i bezstronności, nie zaś zarządzanie dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie (por. np.: orz. SN z 17.12.1996 r., I CKU 45/96, OSNCP 1997/6-7/76).

W ocenie Sądu Rejonowego strona powodowa nie sprostowała tak zarysowanemu obowiązkowi w zakresie wykazania długości opóźnienia lotu i w tym zakresie nie zgłosiła jakichkolwiek wniosków dowodowych, ograniczając się jedynie do formułowania w ramach uzasadnienia pozwu twierdzeń w tym zakresie. W obliczu późniejszego zakwestionowania przez pozwanego zaistnienia opóźnienia przekraczającego 3 godziny, na stronę powodową przeszedł obowiązek przedstawienia w tym zakresie stosownych dowodów, czego jednak strona nie uczyniła.

Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany przedstawił dowód w postaci wydruku z siatki operacyjnej z 14 maja 2018 r., z którego treści wynika w sposób jednoznaczny, że opóźnienie lotu (...) wyniosło 21 minut i w związku z tym nie zostały wypełnione przesłanki zasądzenia odszkodowania na podstawie przepisów Rozporządzenia (WE) 261/2004.

Całokształt przedstawionych wyżej okoliczności doprowadził do oddalenia powództwa w całości jako niezasadnego.

Apelację od wyroku wniosła strona powodowa zaskarżając go w całości i domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania. W apelacji podniesiono zarzuty naruszenia art. 131 § 1 kpc i art. 6 kc.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest uzasadniona i musi skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Analiza akt sprawy nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co do słuszności twierdzeń zawartych w uzasadnieniu apelacji, że stronie skarżącej nie doręczono odpisu odpowiedzi na pozew, w treści której pozwany zakwestionował istotny fakt z punktu widzenia treści żądania pozwu. Tym samym strona powodowa nie tylko nie miała możliwości ustosunkowania się do odpowiedzi na pozew, ale w szczególności została pozbawiona możliwości zgłoszenia jakichkolwiek wniosków dowodowych, by podważyć prawdziwość okoliczności przytoczonych w odpowiedzi na pozew.

Sąd Okręgowy wskazuje jednak, że w sprawie wydane zostało zarządzenie sędziego o doręczeniu pełnomocnikowi powoda odpisu odpowiedzi na pozew z jednoczesnym określeniem 7 dniowego terminu na ewentualne ustosunkowanie się do twierdzeń, wniosków i dowodów pozwanego. Zarządzenie to jednak nie zostało wykonane. Jak wynika bowiem z treści pisma znajdującego się na k-37 do pełnomocnika powoda skierowano jedynie zawiadomienie o terminie rozprawy. Wobec nie doręczenia pełnomocnikowi odpowiedzi na pozew, miał on prawo zakładać, że strona pozwana nie zakwestionowała twierdzeń pozwu, co może uzasadniać niestawiennictwo pełnomocnika na terminie rozprawy 10 stycznia 2019r.

Powyższe nie zmienia jednak tego, iż w następstwie błędnego wykonania zarządzenia sędziego strona powodowa zaniechała inicjatywy dowodowej celem odparcia prawdziwości twierdzeń przeciwnika procesowego. Przyjąć zatem należy, że uchybienie przepisom postępowania mogło mieć istotny wpływ na ostateczny wynik niniejszego sporu.

Wobec uznania zatem, że zachodzi w sprawie potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego niemalże w całości konieczne jest uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy konieczne jest podjęcie czynności skutkujących doręczeniem pełnomocnikowi powoda odpisu odpowiedzi na pozew z jednoczesnym udzieleniem terminu na ustosunkowanie się do twierdzeń i wniosków w niej zawartych. W razie zgłoszenia wniosków dowodowych konieczne będzie ich przeprowadzenie. Zgromadzony materiał dowodowy będzie stanowił przedmiot ponownej oceny Sądu orzekającego i podstawę ponownego rozstrzygnięcia sprawy.

Z tych względów na mocy art. 386 § 4 kpc orzeczono jak w sentencji.